

REDACTIONEEL GEDEELTE.

EEN MAATSCHAPPIJBELANG

Op een andere plaats in dit nummer, vindt men een presidentieel besluit afgedrukt, waarin te lezen staat dat de voorzitter van onze Maatschappij van plan is dezen zomer als zoodanig heen te gaan.

Wij vermoeden dat men met leedwezen van dat besluit zal kennis nemen, dat men het algemeen zal betreuren, doch ook zal... billijken!

Want inderdaad, wanneer men van Hasselt's staat van dienst nagaat, dan is het geen wonder dat hij, na zoovele jaren de meest vermoeiende en verantwoordelijke functies te hebben vervuld, eindelijk eens naar wat rust verlangt, waarbij dan nog in aanmerking moet worden genomen dat zelfs als ex-voorzitter, zijn hand ongetwijfeld nog zooveel te doen zal vinden in den wijngaard der tandheelkunde, dat hij voor al te veel vrijen tijd niet bevreesd behoeft te zijn.

Dit neemt echter niet weg dat het feit van zijn heengaan de Maatschappij plaatst voor een groot dilemma, namelijk waar zijn opvolger te vinden, en wij achten het van eminent belang, dat de afdeelingen deze kwestie met den meesten ernst onder de oogen zullen zien.

De Maatschappij is met haar twee eerste voorzitters wel zeer gelukkig geweest, en veel van wat zij in die korte jaren heeft bereikt, heeft zij hen beiden te danken; heeft de eerste de populariteit van de jonge Vereeniging gevestigd en gestevigd, de tweede is, doorgaande op dien weg, er in geslaagd veel van den achterstand van zoovele jaren te doen inhalen en de Maatschappij te maken tot de krachtige Vereeniging die zij thans is.

Voor de toekomst hangt er ongetwijfeld veel van af, dat degeen die in de historie „der Dritte im Bunde” zal wezen, zijn Vereeniging zal leiden naar de hoogten die de eerstvolgende jaren door haar zullen moeten bestegen worden, wil zij haar sociale taak naar behooren vervullen.

De keuze zal niet gemakkelijk zijn, ook al omdat verscheidene ministerabili al dermate met functies zijn overladen, dat men van hen niet kan verwachten noch verlangen, dat zij deze taak, die naast den dagelijkschen arbeid den geheelen mensch vergt, daar nog bij zullen kunnen nemen.

Men zal trouwens goed doen in het algemeen aan de in de tandheekunde zooveel voorkomende accumulatie van functies eens een einde te maken.

Vandaar dat het ons zoo juist gezien lijkt, dat de voorzitter reeds thans de leden van zijn heengaan in kennis stelt, opdat men zonder overhaasting de keuze van een opvolger kan overwegen.

Misschien dat, in plaats van een favoriet, een outsider hier redding kan brengen en blijken zal „the right man in the right place” te zijn!

Zijn wij wel ingelicht, dan zal het waarschijnlijk mogelijk wezen den voorzitter voor het Hoofdbestuur te behouden, hetgeen te gemakkelijker zal zijn, waar schrijver dezes zijn plaats verlaten gaat, daar hij door ervaring geleerd, het lidmaatschap van het Hoofdbestuur onvereinigbaar acht met het hoofdredacteurschap van dit Tijdschrift, en ook om redenen als boven genoemd.

De nieuwe president zal in dat geval kunnen beschikken over den raad en de ervaring van zijn voorganger en dit zal hem het aanvaarden van zijn taak vermoedelijk gemakkelijker maken.

Men bespreke deze kwestie afdelingsgewijze, opdat men de stemming in de Maatschappij leere kennen; want het bezit van een voorzitter, gekozen met een groote meerderheid van stemmen, die zich daardoor gedragen weet door het vertrouwen van zijn collega's, is een Maatschappijbelang!